

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data 27 noiembrie 2024

Instanța constituită din:

Președinte: xxxxxxxxxxxx

Grefier: xxxxxxxxxxxx

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul xxxxxxxxxxxx în contradictoriu cu pârâții Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cauza având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordinea listei de ședință, a răspuns reclamantul, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care prezintă pe scurt obiectul pricinii, stadiul judecării cauzei, modul în care a fost îndeplinită procedura de citare, precum și faptul că pârâtul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a depus note scrise și înscrisuri (în data de 26.11.2024, 1 ex, prin registratură), după care,

La solicitarea reclamantului, tribunalul dispune strigarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată pentru a-i da posibilitatea acestuia să ia cunoștință de conținutul notelor scrise și înscrisurilor depuse de pârât.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, a răspuns reclamantul, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care prezintă pe scurt obiectul pricinii, stadiul judecării cauzei, modul în care a fost îndeplinită procedura de citare, după care,

Tribunalul acordă cuvântul asupra cererilor prealabile de formulat.

Reclamantul arată că a luat cunoștință de conținutul înscrisurilor depuse de pârâtul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii. Învederează că prin adresa dispusă prin încheierea din data de 25.09.2024 instanța a solicitat pârâtului să depună toate actele care au stat la baza emiterii OMT 554 în sensul că trebuia depus atât avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 9961 conexat cu nr. 11204 și 11664/2023, acte care nu se regăsesc printre înscrisurile depuse de pârât. Mai mult, ordinele care au fost depuse pentru Direcția Avizare, Direcția care a beneficiat de majorarea salariului de încadrare cu 50%, sunt ordine în care se menționează la un moment dat că se mențin drepturile salariale stabilite anterior, fără să rezulte de unde s-a stabilit acest salariu sau în ce quantum erau drepturile stabilite anterior. Reclamantul arată că a obținut înregistrări audio în care directorul Direcției Generale Juridice și directoarea Direcției Reprezentare Instanță afirmă că nu îi dau aceste drepturi pentru că nu vor ei. Depune Procedura operațională privind avizarea documentelor în cadrul Compartimentului juridic, consultanță și soluționare contestații fonduri europene, procedură în care se prevede că Direcția Generală Juridică este Direcția care reprezintă Ministerul în cauzele în care Direcția Generală Organismul Intermediar pentru Transport este cea care emite anumite acte administrative și în care Ministerul, prin Direcția Juridică - Serviciul Contencios este cea care reprezintă instituția în fața instanței, iar Direcția Avizare avizează acte normative. Depune un document din care rezultă că Direcția în care activează nu este Direcție-suport, respectiv adresa de răspuns la adresa pe care a formulat-o în data de 24.03.2023. Reclamantul a arătat că, printr-o adresă din 23.04.2023 a solicitat M.T.I.,

împreună cu colegii săi, să le aprobe majorarea salarială, iar în 2024, printr-o notă de fundamentare, D.R.U., prin conducerea direcțiilor respective a înaintat și a obținut din partea M.T.I. o aprobare de majorare a salariilor tuturor celor care lucrează în D.R.I., cu excepția sa. Depune Ordinul nr. 974/15.04.2024. Acest lucru arată că el, cel care are cea mai mare vechime în cadrul Direcției, dar care nu vrea să dea curs unor directive pe care aceștia le impun, este nedreptățit. Având în vedere că pârâțul nu a depus toate documentele necesare soluționării corecte a cauzei, consideră că acesta încearcă să tergiverseze soluționarea cauzei, astfel că se impune fie amendarea instituției pentru acest aspect, fie obligarea acesteia la depunerea tuturor actelor care au stat la baza emiterii Ordinului contestat, fiind dat încă din data de 1.01.2023.

În prealabil, tribunalul pune în discuție incidența în cauză a dispozițiilor O.u.G. nr. 62/2024, în prezenta cauză fiind în discuție drepturi salariale ale unui reclamant care are calitatea de funcționar public și solicită și recalcularea drepturilor salariale.

Reclamantul consideră că nu sunt incidente dispozițiile O.u.G. nr. 62/2024 deoarece există înscrisuri prin care se relevă că unor colegi de-ai săi le-au fost acordate aceste drepturi. Învădărează că din anul 2019, 2020, 2022 are prevăzute ca atribuții reprezentarea Ministerului și asigurarea apărării în dosare ce privesc fonduri europene sau PNRR. Depune înscrisuri în dovadă. Mai mult, actul normativ prevede că aceste drepturi se acordă pentru toți care sunt încadrați. În anul 2023, în urma reorganizării, prin Ordin a fost numit în funcția de consilier juridic în cadrul Ministerului. Depune înscrisuri.

Tribunalul apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casare și Justiție pentru a da o dezlegare de drept următoarei întrebări: dacă reclamantul, consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ar putea beneficia de majorarea salariului de bază în temeiul art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit. b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare, în condiții similare consilierilor juridici din cadrul Direcției Avizare a aceluiași Direcții Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, având în vedere că, potrivit fișei postului reclamantului, acesta asigură reprezentarea în instanță în cadrul dosarelor ce au drept obiect anularea actelor administrative avizate de Direcția Generală Juridică.

Reclamantul se arată a fi de acord, dar există o notă, pe care a depus-o la acest termen, prin care conducerea Direcției Reprezentare Instanță a solicitat și a obținut din partea conducerii Ministerului ideea faptului că Direcția Juridică este direcție-suport și asigură reprezentarea Ministerului în cauze care privesc fondurile europene și, din cei 8 juriști care lucrează în cadrul acestei Direcții, 7 fără el, au fost selectați 6 juriști care să fie beneficiari, deși sunt veniți în Minister cu cel puțin 3 ani în urma sa. Reclamantul afirmă că a fost sărit din schemă pentru motivele arătate anterior. Arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casare și Justiție, dar consideră că ar trebui completată întrebarea cu mențiunea că cei din cadrul Direcției Juridice sunt beneficiari ai acestor drepturi începând cu data de 3 aprilie 2024.

Tribunalul încuviințează cererea formulată de reclamant în sensul adăugării la întrebarea inițială și faptul că colegi ai reclamantului din cadrul Direcției Reprezentare Instanță beneficiază de această majorare salarială, conform înscrisurilor aflate la dosar.

Reclamantul arată că dorește ca la termenul următor să depună transcrierea în format letric a înregistrării audio pe care o deține.

Tribunalul învederează că, față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiției, se impune și suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării, conform dispozițiilor legale, însă reclamantul nu este împiedicat să depună înscrisuri când dorește, prin registratură.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

Expunerea litigiului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița – Secția a II -a civilă, de contencios administrativ și fiscal la data de 30.06.2023 cu nr. xxxxxxxxxxxx , reclamantul Xxxxxxxxxxxx a chemat în judecată pe pârâtul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, (denumit în continuare MTI), solicitând instanței să dispună:

1. Anularea Ordinului Ministrului Transporturilor și Infrastructurii nr. 554/2023;
2. Obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii la emiterea unui nou Ordin, care să menționeze majorarea cuantumului salariului său cu procentul prevăzut și stabilit de art. 17 din Legea nr. 153/2017, coroborate cu dispozițiile art. 2 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, începând cu data de 09 februarie 2023;
3. Plata de despăgubiri egale cu diferențele dintre salariul cuvenit și cel încasat, sume urmând a fi indexate, majorate și actualizate, în funcție de rata inflației la momentul plății, acordarea beneficiului nerealizat cât și a celorlalte drepturi salariale de care ar fi beneficiat pe perioada cuprinsă între data emiterii ordinului, ca urmare a modificării structurii Direcției Generale Juridice și data modificării cuantumului drepturilor salariale;
4. Obligarea MTI să îi acorde drepturile salariale prevăzute și stabilite de art. 17 din Legea nr. 153/2017, coroborate cu dispozițiile art. 2 lit. b) și cu cele ale art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, sume indexate, majorate și actualizate cu indicele de inflație, cât și acordarea beneficiului nerealizat;
5. Obligarea MTI la acordarea de daune morale în cuantum de 500 000 de euro datorită faptului că urmare emiterii Hotărârii de Guvern nr. 103/2023, ocazie cu care a fost modificată structura organizatorică a Direcției Reprezentare Instanță, nu au fost modificate și drepturile salariale ce i se cuveneau, în corelare cu ceilalți funcționari publici încadrați pe funcții publice de juriști în cadrul Direcției Avizare din cadrul Direcției Generale Juridice.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că la data de 24 martie 2023, după emiterea Ordinului Ministrului Transporturilor și Infrastructurii nr. 554/2023 prin care a fost numit în funcția publică de execuție de consilier juridic, clasa I, gradul profesional superior la Direcția Generală Juridică - Direcția Reprezentare Instanță - Serviciul Contencios, cu păstrarea drepturilor salariale avute a formulat o plângere prealabilă prin care a solicitat revocarea în parte a acestuia, în sensul de a dispune celor în măsură să modifice parțial conținutului acestuia, respectiv mențiunea care se referă la stabilirea drepturilor salariale de care ar trebui să beneficieze începând cu data emiterii actului administrativ cu caracter individual. aflat în discuție.

A solicitat acest lucru deoarece odată cu înființarea Direcției Generale Juridice, care are în coordonare cele două direcții cu activitate în domeniul juridic, respectiv Direcția Reprezentare Instanță și Direcția Avizare s-a creat o discriminare privitor la salarii, între el care este încadrat la Direcția Reprezentare Instanță și cei care sunt încadrați la Direcția Avizare.

În calitate de consilier juridic încadrat la Direcția Reprezentare Instanță este retribuit cu un salariul în timp ce consilierii juridici încadrați la Direcția Avizare sunt retribuiți cu un alt cuantum de salariu, sub pretextul dispozițiilor articolului unic, pct. 3, lit. b) prevăzute de Hotărârea de Guvern nr. 1538/2022 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice care prevede printre altele faptul că „..... precum și activitățile de analizare și avizare din punctul de vedere al legalității a proiectelor de acte normative privind gestionarea, managementul și controlul fondurilor europene din cadrul instituțiilor publice conform Hotărârii Guvernului nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, cu modificările și completările ulterioare”.

Luând act că drepturile salariale ale unui consilier juridic încadrat la Direcția Avizare sunt mai mari cu 50% decât cele stabilite lui personal, în calitate de consilier juridic încadrat

la Direcția Reprezentare Instanță - Serviciul Contencios deși are în lucru dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată care au ca obiect anulare acte administrative emise de Direcția Generală Organismul Intermediar pentru Transport, se consideră discriminat, fiindu-i stabilite drepturi salariate cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare.

Pentru a face astfel de afirmații, a avut în vedere faptul că prin sintagma analizare, prevăzută de legiuitor în actul normativ sus-menționat nu s-a urmărit în mod concret înlăturarea de la acordarea acestor drepturi a consilierilor juridici care reprezintă Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în fața instanțelor de judecată, în cauzele în care sunt contestate actele administrative emise de direcțiile de specialitate care au în competență, potrivit Regulamentului de Organizare și Funcționare aceste activități privind gestionarea fondurilor europene.

Mai mult decât atât, dacă a fost creată o nouă structură, care are în subordine cele două direcții juridice, nu este legal ca funcționari publici încadrați în funcții de consilieri juridici în cadrul aceleiași Direcții Generale Juridice să aibă parte de diferențe salariate de 50% unii față de alții.

Deși, potrivit Procedurii Operaționale - Soluționare Contestații și plângeri prelabile DG PET, ed. II-a se face referire la faptul că procedura stabilește modul de soluționare a contestațiilor formulate de beneficiari în baza OUG nr. 66/2011, dar și că (n. red. Direcția Reprezentare Instanță) este structura de specialitate din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii responsabilă cu reprezentarea în fața instanțelor de judecată pentru dosarele ce au ca obiect acte administrative întocmite și emise de DG PET, cu toate acestea el, în calitate de consilier juridic este beneficiar al unor drepturi salariate mult mai mici decât colegii săi din cadrul Direcției Avizare, deși asigură apărări în cauzele deduse judecății, ce au ca obiect acte anulare acte administrative emise de Direcția Generală Programe Europene Transport din cadrul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, acte administrative privind sume alocate de Uniunea Europeană prin proiectele derulate privind dezvoltarea infrastructurii naționale.

Revenind la procedura operațională mai sus-amintită, ținând cont de etapele prevăzute în aceasta, dar mai ales pașii care trebuie urmați în ceea ce privește reprezentarea în fața instanțelor de judecată de Direcția Reprezentare Instanță, și consilierii juridici încadrați la această direcție ar trebui să fie beneficiari ai prevederilor legale care se referă la acordarea procentului de 50 %, prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

O decizie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care a stabilit că orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi în situații analoge reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 14 din Carta Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens s-a statuat că acordarea unui spor din indemnizația de încadrare numai acelor care participă la soluționarea dosarelor care au ca obiect fapte de corupție, reprezintă o discriminare în raporturile de muncă, un tratament diferențiat fiind lipsit de justificare obiectivă și rezonabilă.

Concluzionând, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, având în vedere și situația de fapt prin prisma căreia, fiind consilier juridic încadrat la Direcția Generală Juridică, ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi salariate ca cei din Direcția Avizare, ca urmare a faptului că face parte din aceeași structură organizatorică la nivel de minister.

În drept, a invocat art. 8 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a depus întâmpinare în data de 21.08.2023 prin care a solicitat, în principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă, ca efect al constatării nulității cererii de chemare în judecată față de neîndeplinirea condițiilor de validitate ale acesteia, raportat la faptul că dreptul pretins de reclamant nu este unul legitim,

iar în subsidiar, pe fondul cauzei, respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere considerentele dezvoltate în cele ce urmează.

Referitor la cererea de chemare în judecată, consideră că se impune precizarea obiectului acesteia sub următoarele aspecte:

a) Să se indice data de la care solicită acordarea despăgubirilor, cu precizarea expresă a actului normativ pe care își întemeiază această pretenție, având în vedere că actul administrativ atacat a fost emis la data de 14.03.2023, iar în cuprinsul cererii de chemare în judecată reclamantul solicită „emiterea unui nou Ordin, care să menționeze majorarea cuantumului salariului meu cu procentul prevăzut și stabilit de art. 17 din Legea nr. 153/2017, coroborate cu dispozițiile art. 2, lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, începând cu data de 09 februarie 2023”.

Precizarea este strict necesară în raport de faptul că prevederile legale indicate de reclamant și în baza cărora acesta pretinde că ar fi îndreptățit la majorarea salariului sunt în vigoare din anul 2017 și, respectiv 2018, iar în preambulul actului administrativ contestat, ca temei de drept, sunt invocate alte acte normative, iar dispozițiile acestora nu interferează cu cele indicate de reclamant.

A învederat că actele normative menționate de reclamant nu stabilesc un procent anume, ci un nivel maxim, astfel că se impune ca acesta să indice, în concret, cota procentuală la care, potrivit dispozițiilor legale, ar fi îndreptățit.

b) Să își precizeze reclamantul, în fapt și în drept, capetele de cerere descrise la punctele 3, 4 și 5, având în vedere că acestea se suprapun, întrucât, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ, persoana vătămată poate solicita instanței competente, sub rezerva admiterii acțiunii, exclusiv repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Cu privire inadmisibilitatea acțiunii, față de neîndeplinirea condițiilor de validitate ale cererii întemeiate de dispozițiile Legii contenciosului administrativ, pârâtul a învederat că potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia justifică un interes.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 33 al aceluiași cod, interesul trebuie să fie determinat legitim, personal, născut și actual.

Astfel, pentru a fi parte în proces, este necesar să fie întrunite nu numai condițiile privind capacitatea și calitatea procesuală, ci și aceea a existenței unui Interes legitim, născut și actual, personal și direct.

Interesul este calificat unanim în doctrină și în jurisprudență ca fiind o condiție de exercițiu a acțiunii civile și de promovare a oricărei forme procedurale ce intră în conținutul acesteia, nefiind suficientă afirmarea existenței unui drept actual, ci și justificarea folosului practic urmărit prin punerea în mișcare a unei proceduri judiciare.

În consecință, interesul trebuie să fie în strânsă legătură cu pretenția formulată, să existe în momentul exercitării dreptului la acțiune și să îl vizeze pe cel care recurge la forma procedurală aleasă.

În speță, exercițiul dreptului la acțiune și recunoașterea interesului legitim nu pot interveni decât în condițiile prevăzute la art. 21 și art. 52 din Constituția României, republicată, și de legea aplicabilă căii procedurale alese, respectiv Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, „orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”.

Prin urmare, dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, își regăsesc suportul în prevederile legii fundamentale, iar din analiza acestora reiese faptul că instanțele de drept administrativ au obligația de a se pronunța prin prisma existenței interesului legitim, nu doar a dreptului subiectiv.

De asemenea, conform prevederilor art. 8 alin. (1)¹ din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, „persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui

interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat”.

Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public”.

Conform dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. o) ale aceluiași cod, prin drept vătămat se înțelege orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce atingere printr-un act administrativ.

Din interpretarea coroborată a tuturor dispozițiilor anterior invocate, rezultă că acțiunea este inadmisibilă pentru că reclamantul nu justifică, pe de o parte, vătămarea suferită prin actul administrativ și, pe de altă parte, nu dovedește existența dreptului ori a interesului legitim.

În concret, actul administrativ a cărui anulare se solicită este reprezentat de Ordinul ministrului transporturilor și Infrastructurii nr. 554/2023, prin care reclamantul a fost reîncadrat în noua structură organizatorică, fără afectare a drepturilor de care acesta a beneficiat anterior emiterii acestuia. Afirmția este susținută de precizarea expresă din cuprinsul actului administrativ atacat, potrivit căreia numirea în funcția publică se face cu „păstrarea drepturilor salariale avute”.

Pârâtul a subliniat faptul că OMTI nr. 554/2023 a fost emis în mod legal, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 103/2023¹, prin raportare la dispozițiile art. 518 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ.

În consecință, se observă că emiterea acestuia nu a produs reclamantului nicio vătămare, în sensul dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. o) din Codul administrativ.

Prin urmare, pentru considerentele anterior menționate, cere admiterea excepției invocate și, pe cale de consecință, să se respingă cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată/nefondată, pentru următoarele considerente:

Cu privire la temeiul de drept invocat de reclamant în susținerea pretențiilor descrise la punctul 2 din acțiune este reprezentat de prevederile „art. 17 din Legea nr. 153/2017, coroborate cu dispozițiile art. 2, lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2013”, arată că, în fapt, actul normativ inițial, prin care s-au instituit o serie de beneficii în favoarea unei categorii restrânse de personal, este Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare.

În acest sens, menționează că art. 1 alin. (1) din cuprinsul acestuia circumstanțiază personalul de specialitate care poate beneficia de majorarea salariului de bază, iar alin. (2) definește personalul de specialitate.

Ulterior, prin dispozițiile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, intitulat „Drepturi salariale pentru gestionarea de proiecte finanțate din fonduri europene”, au fost reglementate drepturile personalul prevăzut la art. 1 din Legea nr. 490/2004, precum și ale personalului din structurile cu rol de organisme intermediare pentru programele operaționale, pe durata desfășurării activității în acest domeniu, beneficiază de majorarea salariului de bază cu până la 50%.

Din cele de mai sus, rezultă că textul anterior menționat are o aplicabilitate limitată, fiind necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții expres prevăzute de lege, respectiv:

- să fie încadrat în structurile enumerate la art. 1 din Legea nr. 490/2004, respectiv în structurile cu rol de organisme intermediare pentru programele operaționale;
- majorarea salariului de bază se acordă doar pe durata desfășurării activității în acest domeniu.
- procentul maxim al majorării salariului de bază este de până la 50%.

În baza dispozițiilor art. 17 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1)-(21) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care stabilește criteriile pe baza cărora se aplică această majorare salariată.

Art. 2 din actul normativ de mai sus definește semnificația unor termeni și expresii; dintre aceștia, înțelege să redea prevederile cu incidență în speța dedusă judecării, respectiv:

- art. 2 lit. b), care definește activitățile - suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene astfel: „activitățile care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea fondurilor europene, desfășurate de personalul din cadrul structurilor economice, de resurse umane, juridice, achiziții publice, IT, administrativ, corp control și audit intern, din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, activitățile care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a Departamentului pentru Luptă Antifraudă, precum și activitățile de analizare și avizare din punctul de vedere al legalității a proiectelor de acte normative privind gestionarea, managementul și controlul fondurilor europene din cadrul Instituțiilor publice conform Hotărârii Guvernului nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, cu modificările și completările ulterioare”.

- art. 2 lit. aa), care definește agențiile de implementare a proiectelor finanțate prin PNRR astfel: „structură/entitate aflată în subordinea/coordonarea/sub a autoritatea ministerelor sau agenției de dezvoltare regională, care are rolul de a implementa investițiile din cadrul PNRR, în nunele coordonatorului de reforme și/sau investiții”.

De asemenea, art. 4 din același act normativ stabilește criteriile de acordare a majorării salariate pentru personalul prevăzut la art. 17 alin. (1) - (2¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

Art. 4 „(1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică, începând cu luna ianuarie 2018, înalților funcționari publici, personalului de conducere și personalului de execuție definit ca personal de specialitate conform prevederilor art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii, după cum urmează:

a) are prevăzute în fișa postului atribuții specifice domeniului gestionării asistenței financiare nerambursabile europene, reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu, sau desfășoară activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu;

b) este încadrat în:

1. structurile din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene care îndeplinesc atribuții privind gestionarea asistenței financiare europene, prevăzute de regulamentele europene și memorandumurile de finanțare aplicabile sau aferente elaborării, gestionării, negocierii, aprobării și implementării PNRR;

2. structurile din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, precum și din cadrul instituțiilor publice coordonatoare de reforme și investiții în cadrul PNRR, care îndeplinesc activități suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene sau Mecanismul de redresare și reziliență.”

Un alt aspect care demonstrează netemeinicia acțiunii și eroarea în care se află reclamantul, vizează atribuțiile celor două direcții componente ale Direcției Generale Juridice, astfel cum acestea au fost stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, aprobat prin OMTI nr. 1194/2023, precum și atribuțiile individuale ale consilierilor juridici, individualizate în fișa postului.

Potrivit secțiunii 19, art. 166 din Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, aprobat prin OMTI nr. 1194/2023, Direcția Generală Juridică este structura funcțională din cadrul MTI care asigură îndeplinirea atribuțiilor acestuia în domeniile de competență privind:

(1) asigurarea reprezentării juridice a ministerului în fața instanțelor de judecată, organelor de cercetare penală, a altor organe jurisdicționale în care ministerul este parte litigantă, precum și în fața oricăror alte persoane fizice sau juridice, în baza împuternicirilor date de conducerea ministerului (n. n. DRI);

(2) avizarea proiectelor de acte normative, din punctul de vedere al legalității acestora (n.n. DA)

Mai mult decât, conform prevederilor art. 170 din același regulament, obiectivele specifice ale Direcției Generale Juridice sunt specifice fiecărei direcții componente, respectiv:

„(1) La nivelul Direcției Reprezentare instanță

a) asigurarea reprezentării intereselor Ministerului Transporturilor și Infrastructurii în cauzele în care acesta are calitatea de parte, în oricare dintre formele prevăzute de actele normative în vigoare;

b) formularea acțiunilor în justiție, în condițiile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală, pentru apărarea intereselor patrimoniale și nepatrimoniale ale ministerului;

c) acordarea de consultanță juridică structurilor din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) La nivelul Direcției Avizare

a) avizarea și monitorizarea la nivel instituțional, a procesului de avizare a actelor normative inițiate de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;

b) avizarea actelor normative emise de alte instituții și transmise ministerului spre avizare;

b) avizarea, din punct de vedere al legalității clauzelor contractuale, a proiectelor de contracte/acte adiționale în care Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este parte;

c) avizarea împuternicirilor din punct de vedere al temeiului legal invocat și în baza căruia sunt puse în discuție problemele de pe ordinea de zi;

d) participarea, pe domeniul specific al direcției, la implementarea proiectelor aferente Planului Național de Redresare și Reziliență a României (PNRR). ”

Așa cum rezultă din Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, aprobat prin OMTI nr. 1194/2023, activitățile de analizare și avizare din punctul de vedere al legalității a proiectelor de acte normative privind gestionarea, managementul și controlul fondurilor europene, conform Hotărârii Guvernului nr. 561/2009, sunt asigurate exclusiv de către consilierii juridici încadrați la Direcția avizare din cadrul DGJ.

Pe cale de consecință, rezultă că pretențiile reclamantului sunt nelegale întrucât nu se poate reține incidența actelor normative invocate de acesta în susținerea acțiunii sale.

Cu privire la motivele de fapt invocate în susținerea cererii de chemare în judecată, pârâtul a arătat că reclamantul afirmă că „odată cu înființarea Direcției Generale Juridice (...) s-a creat o discriminare privitor la salarii, între mine care sunt încadrat la Direcția Reprezentare instanță și cei care sunt încadrați la Direcția Avizare”, afirmația fiind falsă având în vedere actele administrative individuale prin care, în baza aceluiași temei de drept (HG nr. 103/2023) și la aceeași dată (14.03.2023), au fost emise ordine de reîncadrare în funcția publică a consilierilor juridici din cadrul Direcției Avizare, care conțin mențiunea expresă „cu păstrarea drepturilor de salariale avute”.

Reclamantul apreciază că a fost discriminat și că i-au fost stabilite drepturi salariale cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare, iar în acest sens arată că a avut în vedere faptul că, prin sintagma analizare, prevăzută de HG nr. 569/2009, nu s-a urmărit în mod concret înlăturarea de la acordarea acestor drepturi a consilierilor juridici care reprezintă Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în fața instanțelor de judecată.

O astfel de interpretare este contrară prevederilor legale, întrucât nu se poate confunda ori asimila activitatea de asigurare a apărării intereselor instituției în fața instanțelor de judecată cu cea de avizare a actelor normative.

În plus, arată că textul actelor normative care reglementează majorarea salariului de bază și individualizează categoriile persoanelor care pot beneficia de acest drept este suficient de clar și explicit reglementat.

Cu privire la capetele de cerere menționate la punctele 3, 4 și 5 din acțiunea introductivă de instanță, pârâtul a învederat caracterul accesoriu al acestora în raport cu obiectul principal al cererii (care vizează anularea unui act administrativ individual), astfel că, în măsura în care se constată legalitatea actului contestat, se impune respingerea celorlalte pretenții în consecință.

Referitor la capătul de cerere privind acordarea de daune morale în cuantum de 500.000 euro, pârâtul a arătat că potrivit prevederilor art. 1381 din Codul civil, orice prejudiciu dă dreptul la reparație, de unde rezultă că nu interesează natura daunei, ci doar existența e cesteia pentru ca dreptul victimei la despăgubiri să se nască. Dauna este consecința oricărei atingeri ilegite a „drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane”.

Astfel, obligarea MTI la repararea prejudiciului moral suferit de funcționarul public este posibilă numai dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: existența faptei ilicite, existența prejudiciului produs reclamantului, existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența vinovăției.

Or, așa cum se poate observa din analiza cadrului normativ aplicabil, expus în prezenta întâmpinare, prin raportare la speța dedusă judecătii, nu se poate reține în sarcina instituției noastre săvârșirea unei fapte ilicite și nici existența unui prejudiciu; de asemenea, nu există dovezi din care să rezulte prejudiciul material și/sau moral suferit de reclamant, drepturile salariale ale acestuia fiind stabilite în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

În cauză, reclamantul nu a dovedit, prin niciun mijloc de probă, în ce măsură drepturile personale (patrimoniale și/sau nepatrimoniale) i-au fost afectate și nici vreo legătură de cauzalitate cu faptele angajatorului de natură a produce aceste vătămări.

Așadar, acordarea unor daune morale este condiționată de prezentarea unui minimum de probe și de indicii din care să rezulte atât existența prejudiciului (material și moral) suferit de salariat, cât și întinderea acestuia, întrucât nu se poate prezuma nici existența și nici întinderea eventualului prejudiciu.

Astfel cum s-a statuat în jurisprudența constantă a instanțelor judecătorești, „enumerarea unor drepturi fundamentale pretins încălcate fără indicarea modulii în care li s-a adus atingere prin fapte ilicite culpabile, concrete și probate nu poate conduce la antrenarea răspunderii angajatorului”.

În acest sens arată că Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, prin practica sa constantă în materie, că în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial, este esențial ca cel care pretinde daune morale să producă un minim de argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate”.

În contextul celor anterior menționate, în principal, dreptul pretins de reclamant nu este unul legitim, acțiunea este inadmisibilă, iar în subsidiar, acțiunea ca neîntemeiată, urmând a fi respinsă

În drept, a invocat dispozițiile Codului de procedură civilă, O.u.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale celorlalte acte norme menționate în prezenta întâmpinare.

Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecătii proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind*

anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 1 alin. 1 din aceeași ordonanță, dispozițiile ei se aplică proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Reclamantul, în calitate, în calitate de consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, deoarece este salarizat potrivit dispozițiilor Legii 153/2017, de la bugetul de stat.

Obiectul cauzei vizează drepturile salariale ale acestei categorii de personal plătit din fonduri publice, deoarece, este vorba de majorarea salariului de bază în temeiul art. 17 alin 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit., b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare.

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizarea ÎCCJ este permisă în cazul în care asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, ÎCCJ nu a mai statuat prin decizie de dezlegarea a unei chestiuni de drept sau decizie de recurs în interesul legii.

Verificând portalul ÎCCJ se constată că până la acest moment, nu au fost formulate sesizări cu privire la aceasta chestiune de drept către ÎCCJ și nici nu s-au pronunțat decizii de către instanța supremă cu privire la această chestiune de drept.

Dezlegarea acestei chestiuni de drept este importantă deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei și prin această modalitate se asigură unificarea practicii judiciare în această problemă de drept, deziderat stabilit în preambulul acestei ordonanțe.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept.

Va sesiza Înalta Curte de Casație și pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei, respectiv *dacă reclamantul, consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ar putea beneficia de majorarea salariului de bază în temeiul art. 17 alin 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit., b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare, în condiții similare consilierilor juridici din cadrul Direcției Avizare a aceluiași Direcții Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, având în vedere că, potrivit fișei postului reclamantului, acesta asigură reprezentarea în instanță în cadrul dosarelor ce au drept obiect anularea actelor administrative avizate de Direcția Generală Juridică și că, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, alți consilieri juridici din cadrul Direcției Reprezentare Instanță beneficiază de această majorare.*

Punctul de vedere al instanței:

Tribunalul reține că reclamantul este, începând cu 14.03.2023, consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, fiind numit în această funcție prin Ordinul nr. 554 emis de Ministrul Transporturilor și Infrastructurii.

Prin ordinul nr. 520/10.03.2023 emis de Ministrul Transporturilor și Infrastructurii au fost aprobate structurile organizatorice din cadrul acestui minister iar conform anexei nr. 30 Direcția Generală juridică este constituită din Direcția Reprezentare instanță, care are în componență două structuri, respectiv Serviciul Contencios și Compartimentul Consultanța

jurudică, și Direcția avizare care are în componență o singură structură, respectiv Serviciul avizare internă și promovare acte normative.

Prin Ordine emise de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în 06.02.2023, cu aplicabilitate din 20.12.2022, în conformitate cu HG. Nr. 1538/2022, toți salariații din cadrul Direcției avizare beneficiază de majorarea salariului de bază cu 50%, majorare acordată pentru activitatea de gestionare de proiecte finanțate din fondurile europene, conform prevederilor Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare și ale H.G. nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1)-(21) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 490/2004 „activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene - activitățile care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea fondurilor europene, desfășurate de personalul din cadrul structurilor economice, de resurse umane, juridice, achiziții publice, IT, administrativ, corp control și audit intern, din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, activitățile care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a Departamentului pentru Luptă Antifraudă, precum și activitățile de analizare și avizare din punctul de vedere al legalității a proiectelor de acte normative privind gestionarea, managementul și controlul fondurilor europene din cadrul instituțiilor publice conform Hotărârii Guvernului nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, cu modificările și completările ulterioare;”

Potrivit art. 4 alin. 1 lit. a) din aceeași Lege „Prevederile prezentei hotărâri se aplică, începând cu luna ianuarie 2018, înalților funcționari publici, personalului de conducere și personalului de execuție definit ca personal de specialitate conform prevederilor art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii, după cum urmează: a) are prevăzute în fișa postului atribuții specifice domeniului gestionării asistenței financiare nerambursabile europene, reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu, sau desfășoară activități-suport pentru sistemul de management și control al fondurilor europene reprezentând minimum 75% din totalul atribuțiilor de serviciu;”

Mai reține instanța că, începând cu data de 15.04.2024 un consilier juridic din cadrul Direcției reprezentare instanță beneficiază de majorarea salariului de bază cu 50% în temeiul art. 17 alin 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit., b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare.

În drept, art. 6 din Legea nr. 153/2017, reglementează principiile aplicabile sistemului de salarizare al personalului plătit din fonduri publice, astfel:

- a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. II alin. (I), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime maxime prevăzute prin prezenta lege;
- b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;
- c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

Tribunalul constată că în cauză se impun a fi avute în vedere considerentele Curții Constituționale a României exprimate în cadrul Deciziei nr. 794/2016, cât și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate în cadrul Deciziei nr. 36/2018.

Ca atare, principiul egalității de tratament în salarizare implică recunoașterea aceluiași obiective și elemente de salarizare tuturor persoanelor aflate într-o situație comparabilă.

În concluzie, în opinia instanței reclamantului, consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ar putea beneficia de majorarea salariului de bază în temeiul art. 17 alin 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit., b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare, în condiții similare consilierilor juridici din cadrul Direcției Avizare a aceluiași Direcții Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, având în vedere că, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, alți consilieri juridici din cadrul Direcției Reprezentare Instanță beneficiază de această majorare.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 suspendă soluționarea cauzei având ca obiect litigiu privind funcționarii publici, formulată de reclamant.

Prezenta încheiere se va comunica ÎCCJ, se va aduce la cunoștința conducerilor Secției I Civilă și Secției a II-a Civilă de contencios-administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Dâmbovița și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei, respectiv *dacă reclamantul, consilier juridic în cadrul Direcției Reprezentare Instanță din cadrul Direcției Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ar putea beneficia de majorarea salariului de bază în temeiul art. 17 alin 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 rap. la art. 2 lit., b) din H.G. nr. 29/2018 cu modificările ulterioare, în condiții similare consilierilor juridici din cadrul Direcției Avizare a aceluiași Direcții Generale Juridice a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, având în vedere că, potrivit fișei postului reclamantului, acesta asigură reprezentarea în instanță în cadrul dosarelor ce au drept obiect anularea actelor administrative avizate de Direcția Generală Juridică și că, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, alți consilieri juridici din cadrul Direcției Reprezentare Instanță beneficiază de această majorare.*

Suspendă cauza până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerilor Secției I Civilă și Secției a II-a Civilă de contencios-administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Dâmbovița și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Fără cale de atac..

Pronunțată în ședința publică azi, 27.11.2024.

PREȘEDINTE,
XXXXXXXXXXXX

GREFIER,
XXXXXXXXXXXX

Data redactării: 04.12.2024/GI
Red. 5 ex.; com. 3ex.